

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice X
Serviciul Soluționare Contestatii 2

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Brașov

Str. Mihail Kogalniceanu, nr.7
Brasov
Tel: 0268.308.476
Fax: 0268.547.730
e-mail: finantepublice@rdsbv.ro

Decizia nr. 2116/26.09.2017
privind soluționarea contestației depuse de
S.C. XXX S.R.L.
din XXX, str. XXX, nr. X, ap. X, jud. X,
înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X a fost sesizată de către Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, prin adresa nr. X (înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X), cu privire la contestația depusă de către **S.C. XXX S.R.L. cu sediul în loc. X, str. X, nr. X, ap. X, jud. X, CUI RO X**, formulată împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X**, emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, comunicată petentei la data de 20.07.2017, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația, înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X și, respectiv sub nr. X, a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Suma contestată este de **X lei**, având următoarea componență:

X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit, stabilit prin Decizia de impunere nr. F-X;

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilit prin Decizie de impunere nr. F-X;

X lei, reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizie de impunere nr. F-X;

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizie de impunere nr. F-X;

X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe veniturile 04.2017;

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, înregistrat în baza Declarației X din 24.04.2017;

X lei, reprezentând dobânzi aferente contribuției angajatorului la asigurările sociale, înregistrată în baza Declarației X din 20.07.2016;

X leu, reprezentând penalități de întârziere aferente contribuției angajatorului la asigurările sociale, înregistrată în baza Declarației X din 20.07.2016.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269 și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice X prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este legal investită să soluționeze cauza.

A). Prin contestația înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X și, respectiv sub nr. X, petenta se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X, solicitând admiterea contestației și anularea deciziei de calcul accesorii atacată, pe care o consideră nelegală și netemeinică.

Petenta precizează că S.C. X S.R.L. a fost supusă unor verificări fiscale vizând taxa pe valoarea adăugată și impozitul pe profit, urmare cărora a fost emisă Decizia de impunere nr. F-X (comunicată societății la data de 02.06.2014) și, respectiv Decizia de impunere F-X (comunicată societății la data de 03.01.2017), pe care contribuabilul le-a contestat, iar organele de soluționare competente au dispus suspendarea soluționării contestațiilor până la soluționarea laturii penale.

În condițiile date, petenta apreciază că, creanța bugetară accesorie contestată este intrinsec și indisolubil legată de soluția din dosarul ce are ca obiect contestația împotriva Deciziei de impunere nr. F-X și, respectiv împotriva Deciziei de impunere F-X și concluzionează că în eventualitatea unor soluții favorabile în soluționarea contestațiilor îndreptate împotriva deciziilor de impunere în cauză, legalitatea deciziei de calcul accesorii contestate va fi afectată, fiind calculate accesorii pentru o creanță fiscală inexistentă.

Astfel, petenta solicită suspendarea soluționării contestației formulate împotriva deciziei de calcul accesorii până la soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-X și a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-X.

În ceea ce privește aspectele de fond privind netemeinicia și nelegalitatea deciziei de calcul accesorii, petenta precizează că, având în vedere natura creanței calculate și impuse prin decizia contestată respectiv accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente Deciziei de impunere nr. F-X și nr. F-X motivele de netemeinicie sau nelegalitate ce privesc creanțele principale sunt aplicabile și incidente și accesoriilor aferente acestora în baza principiului „*accessorium sequitur principale*”. Ca atare, petenta solicită organului competent de soluționare a contestației să aibă în vedere susținerile prezentate în contestațiile formulate împotriva debitelor principale stabilit prin Decizia de impunere F-X și Decizia de impunere nr. F-X.

B). Față de aspectele contestate, se reține că Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X a stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de X lei, cu următoarea componentă:

- X lei (X lei dobânzi + X lei penalități de întârziere) aferente taxei pe valoarea

adăugată. Documentul prin care a fost individualizată obligația principală (taxa pe valoarea adăugată) este Decizia de impunere nr. F-X;

- X lei (X lei dobânzi + X lei penalități de întârziere) aferente impozitului pe profit. Documentul prin care a fost individualizată obligația principală (impozit pe profit) este Decizia de impunere nr. F-X.

De asemenea, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X s-au stabilit în sarcina societății accesorii în sumă totală de X lei (X lei dobânzi + X lei penalități de întârziere) aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor și contribuției de asigurări sociale datorată de angajator. Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale sunt Declarația 100 înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. X și Declarația 112, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. X – X, menționate în Anexa la Decizia nr. X.

Accesoriile în sumă totală de X lei (X lei + X lei + X lei) lei au fost calculate în temeiul art. 98 lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

C) Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivele petentei și constatările organelor fiscale, în raport cu actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Brasov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X a fost emisă *Deciziei de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală*, prin care au fost stabilite în sarcina S.C. X S.R.L., obligații fiscale principale reprezentând taxă pe valoarea adăugată în cuantum de X lei și obligații accesorii în cuantum de X lei, în baza constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X.

Împotriva Deciziei de impunere nr. F-X, S.C. X S.R.L. a formulat contestație pentru suma de **X lei**, reprezentând:
taxă pe valoarea adăugată (X lei) și accesorii aferente (X lei).

Prin Decizia nr. x, emisă în soluționarea contestației, D.G.R.F.P. X, prin Serviciul Soluționare Contestații 2 a dispus:

„Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. X S.R.L. X, str. x, nr. x, jud. X, pentru suma totală de x lei, stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, compusă din:

X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată;

X lei, reprezentând dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea

adăugată;

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea deciziei”.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X au fost calculate accesorii în sumă de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, obligație fiscală principală stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X și neachitată până la data emiterii deciziei de calcul accesorii.

În drept, potrivit prevederilor art. 277 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.

[...]”.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X – Inspecție Fiscală la S.C. X S.R.L., a fost emisă Decizia de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale de natura taxei pe valoarea adăugată și accesorii aferente, ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X.

Împotriva Deciziei de impunere nr. F-X, S.C. X S.R.L. a formulat contestație, respectiv pentru suma de X lei, iar prin Decizia nr. X, emisă în soluționarea contestației, D.G.R.F.P. X, prin Serviciul soluționare contestații 2, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X, pentru suma de X lei,

reprezentând taxă pe valoarea adăugată (X lei) și accesorii aferente (X lei) până la soluționarea laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative prezentate în motivarea deciziei de soluționare.

Având în vedere principiul de drept conform căruia „accessorium sequitur principale”, precum și faptul că soluționarea prezentei cauze depinde în tot de soluția ce se va pronunța cu privire la debitul principal reprezentând taxa pe valoarea adăugată, a cărui soluționare a fost suspendată prin Decizia nr. X emisă de D.G.R.F.P. X, *urmează a se dispune și suspendarea soluționării contestației administrative formulate împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. X, prin care au fost calculate accesorii în sumă de X lei (X lei dobânzi + X lei penalități de întârziere), aferente taxei pe valoarea adăugată*, obligație fiscală stabilită prin Decizia de impunere nr. F-X.

Prin urmare, potrivit art. 277 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, *se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. X emisă de către organele fiscale din cadrul Administrația Județene a Finanțelor Publice X*, până la soluționarea definitivă a cauzei privind debitul principal, procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la accesoriiile în quantum de X lei, cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. datorează accesoriiile în cauză aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor (X lei) și aferente contribuției de asigurări sociale datorate de angajator (X lei), accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X în condițiile în care pe de o parte, baza de calcul a acestora a fost individualizată ca obligație de plată prin declarația 100 depusă de societate în data de 24.04.2017 și, respectiv declarația 112 depusă de societate în data de 20.07.2016, iar pe de alta parte, petenta nu-și motivează contestația cu privire la acest capăt de cerere.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. 1318/10.07.2017 emisă de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, organele fiscale au calculat în sarcina S.C. X S.R.L. suma de X lei (X lei dobânzi + X lei penalități de întârziere, aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor și contribuției la asigurările sociale datorată de angajator.

Documentul prin care a fost individualizată obligația principală este Declarația 100 depusă de societate la organul fiscal teritorial sub nr. 114311773 în data de 24.04.2017 și, respectiv Declarația 112, depusă de societate la organul fiscal teritorial

sub nr. 96770319-2 în data de 20.07.2016, nominalizate în Anexa la Decizia nr. 1318/10.07.2017.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 93 alin. (2), art. 95 alin. (4), art. 102 alin. (3) și art. 173 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, potrivit carora:

Art.93

„(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

- a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);**
- b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Art.95

„(4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.”

Art.102

„(3) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a completa declarația fiscală înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil/plătitor sau, după caz, reprezentantul legal ori împuternicitul acestuia.”

Art. 173

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Prin urmare, potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că baza de calcul a accesoriilor a rezultat în urma înregistrării în evidența fiscală a declarației 100 și respectiv 112 depuse de către S.C. X S.R.L. în data de 24.04.2017 și, respectiv 20.07.2016, iar obligațiile de plata accesorii au fost stabilite urmare neachitării la termenul de scadență a obligației fiscale declarate de către contribuabil, respectiv impozitul pe veniturile microîntreprinderilor și contribuția angajatorului la asigurările sociale.

De asemenea, din analiza contestației s-a reținut că petenta aduce argumente doar cu privire la dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată ce au făcut obiectul analizei la capătul de cerere anterior, însă nu aduce niciun argument de fapt și de drept cu privire la obligațiile de plată accesorii în sumă de X lei (X lei + X lei) aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor și contribuției angajatorului la asigurările sociale, declarate prin declarația 100 și 112.

Astfel, în cauză devin incidente dispozițiile art. 269 alin. (1) și art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.269

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- b) obiectul contestației;**

- c) motivele de fapt și de drept;*
- d) dovezile pe care se întemeiază;*

(...).”

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct. 11.1 lit. b) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit căroră:

„ Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;(...)”

coroborate cu prevederile *pct. 2.5 din același act normativ, potrivit căroră:*

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv ”.

Incidente speței sunt și prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

precum și de art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Din dispozițiile legale menționate anterior, se reține că în cuprinsul unei contestații, contestatarul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația se va respinge ca nemotivată.

Se reține că, în ceea ce privește suma de X lei reprezentând accesorii aferente debitului principal vizând taxa pe valoarea adăugată, societatea contestatară nu a prezentat niciun argument în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Prin urmare, în baza celor menționate anterior și având în vedere că S.C. XXX S.R.L., deși contestă în totalitate Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. 1318/10.07.2017 pentru aceesoriile

aferente obligației vizând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor declarată prin Declarația formular cod 100, în sumă de X lei și aferente obligației vizând contribuția angajatorului la asigurările sociale declarată prin Declarația formular cod 112, în sumă de X lei nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept, se reține că organul de soluționare a contestației nu se poate substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. 1318/10.07.2017 cu privire la suma de X lei.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale de reglementare în materie - art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct. 11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală -, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument în susținerea contestației în ceea ce privește accesoriile în cuantum de 23 lei, *se va respinge contestația formulată de S.C. X S.R.L. ca nemotivată pentru accesoriile în sumă de X lei (X lei + X lei).*

3. Referitor la suma de X lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilit prin Decizia de impunere nr. F-X, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Brasov, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care nu are competența materială de soluționare.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X a fost emisă *Decizia de impunere nr. F-X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridic*, prin care a fost stabilit în sarcina S.C. X S.R.L., impozit pe profit suplimentar de plată în cuantum de 3.641.265 lei.

Împotriva Deciziei de impunere nr. F-X, S.C. X S.R.L. a formulat contestație pentru suma de **X lei**, reprezentând impozit pe profit, soluționată de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, din cadrul A.N.A.F., sens în care a fost emisă Decizia nr. X prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației până la finalizarea laturii penale.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 272 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) *Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:*

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

Potrivit acestor prevederi legale, structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice au competență de soluționare numai a contestațiilor formulate împotriva creanțelor fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale pentru care competența de soluționare le revine, indiferent de cuantumul creanțelor fiscale accesorii.

De asemenea, la art. 272 alin. (5) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ss stipulează:

„(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:

[...]

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F.”,

Așadar, având în vedere prevederile legale anterior citate și faptul că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a soluționat contestația formulată pe S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere F-X se reține că aceasta are competența de soluționare și a contestației formulate împotriva Deciziei de calcul accesorii nr. X pentru accesoriile aferente debitului principal (impozit pe profit) stabilit prin Decizia de impunere nr. F-X.

Prin urmare, se reține că D.G.R.F.P. X – Serviciul Soluționare Contestații 2 nu are competența de soluționare a contestației formulată împotriva deciziei în cauză, atacate, privind suma de X lei, aceasta intrând în competența Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul A.N.A.F.

Astfel, pentru acest capăt de cerere, contestația va fi transmisă spre competență soluționare, Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul A.N.A.F.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272, art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. X S.R.L., cu sediul în loc. X, str. X, nr. X, ap. X, jud. X, pentru suma totală de X lei, stabilită prin *Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X*, emisă Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, compusă din:

X lei, reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizie de impunere nr. X

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizie de impunere nr. X;

până la solutionarea definitivă a cauzei privind debitele principale, a căror soluționare a fost suspendată până la data pronunțării unei soluții definitive în Dosarul penal nr. X de catre Parchetul de pe lângă Tribunalul X, procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la solicitarea contestatarului sau a organului fiscal.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de S.C. X S.R.L., cu sediul în loc. X, str. X, nr. X, ap. X, jud. X, pentru suma totală de X lei, stabilită prin *Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. X*, emisă Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, compusă din:

X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, înregistrat în baza Declarației 100 din 24.04.2017;

X lei, reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, înregistrat în baza Declarației 100 din 24.04.2017;

X leu, reprezentând dobânzi aferente contribuției angajatorului la asigurările sociale, înregistrată în baza Declarației 112 din 20.07.2016;

Xleu, reprezentând penalități de întârziere aferente contribuției angajatorului la asigurările sociale, înregistrată în baza Declarației 112 din 20.07.2016.

3. Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X – Serviciul Soluționare Contestații 2, privind soluționarea contestației formulată de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de calcul accesorii nr. X emise de Administrația pentru Contribuabili Mijlocii constituită la nivelul Regiunii X, privind accesoriile în sumă de X lei, aferente debitului principal

(impozit pe profit) stabilit prin Decizia de impunere nr. F-X și transmiterea acesteia spre competență soluționare, Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cdrul A.N.A.F.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. .

DIRECTOR GENERAL,